

Program: UCZENIE SIĘ PRZEZ CAŁE ŻYCIE
 Pod-program: LEONARDO DA VINCI
 Akcja: LEONARDO DA VINCI Projekty Partnerskie

OPIS PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu	Turystyka w obszarach odmiennych kulturowo
Kod przedmiotu	
Wydział	
Instytut/Katedra	
Kierunek	turystyka i rekreacja
Specjalizacja/specjalność	
Poziom organizacyjny studiów	studia pierwszego stopnia
System studiów	stacjonarne
Rok/semestr	
Tytuł i/lub stopień naukowy/tytuł zawodowy, imię i nazwisko prowadzącego/ prowadzących przedmiot	
Liczba godzin dydaktycznych	2 tygodnie
Liczba punktów ECTS	
Opisywana forma zajęć	zajęcia praktyczne w terenie
Rygor	zaliczenie na ocenę
Typ przedmiotu	specjalistyczny
Język wykładowy	język polski lub język angielski
Przedmioty wprowadzające i wymagania wstępne	Opanowanie wiedzy z przedmiotów: „Podstawy turystyki” i „Geografia turystyczna świata” oraz wykładów i konwersatoriów z przedmiotu „Turystyka w obszarach odmiennych kulturowo”
Założenia i cele przedmiotu (w formie efektów kształcenia)	<p><u>Wiedza:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - student zna najważniejsze elementy typu kultury właściwe dla poszczególnych religii i wynikające z nich zasady postępowania dla turystów - student zna schemat funkcji i dysfunkcji turystycznych, koncepcję kontaktu kultur, szoku kulturowego itd. <p><u>Umiejętności:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - student posiada praktyczne umiejętności dotyczące kulturowego savoir vivre`u wynikającego z poszczególnych kultur religii - student posiada umiejętność przekazywania ww. wiedzy uczestnikom ruchu turystycznego (w tym odpowiedniej

	argumentacji)
Treści programowe przedmiotu	<p>Z uwagi na ograniczone możliwości (kosztowe oraz formalne) organizacji praktyk w krajach buddyzmu i hinduizmu, zajęcia praktyczne dotyczą „fragmentu” treści realizowanych w trakcie nauczania kameralnego na uczelni. Spośród krajów UE oraz krajów partnerskich, najlepszym obszarem do realizacji praktyk jest Turcja lub Izrael. Treści przedmiotu zależą od miejsca realizacji praktyk oraz możliwości wynikających z charakteru organizacji goszczącej (stowarzyszenie, touroperator lub hotel). Na przykładzie kultury islamu lub kultury judaistycznej studenci analizują rzeczywiste sytuacje i zachowania w odrębnych kręgach kulturowych i religijnych. Uczą się</p> <ul style="list-style-type: none"> - jak i kiedy przekazywać turystom informacje aby unikać sytuacji niepożądanych - w jaki sposób realizować imprezy turystyczne, tak aby odbywały się z poszanowaniem lokalnej kultury (zgodnie z paradygmatami turystyki zrównoważonej) - praktycznych zachowań wynikających z lokalnego savoir vivre'u (zachowanie przy stole, grzeczność na co dzień), - w jaki sposób angażować społeczności lokalne do współpracy w sektorze turystycznym, - możliwości i zasad wsparcia dla odwiedzanych obszarów (stowarzyszenia, fundacje itd.) <p>Studenci mają ponadto okazję obserwacji rzeczywistych zachowań turystów oraz wynikających z nich funkcji i dysfunkcji turystycznych.</p> <p>Treści przedmiotu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Najważniejsze walory turystyczne związane z obecnie występującą kulturą i religią (religiami) oraz pozostałe – praca z mapą i katalogami turystycznymi - kwerenda terenowa, 2. Analiza kwerendy terenowej - charakter wykorzystania walorów - funkcje i dysfunkcje turystyczne 3. Przygotowanie do pilotażu i przewodnictwa w obszarach odmiennych kulturowo, - analiza charakteru wyjazdu : czy odbywa się w miejsca sakralne, czy turyści „wkraczać będą” w obszary zamieszkałe przez tradycyjne zbiorowości (nawet jeśli celem wycieczki nie jest kultura lecz np. atrakcyjny wodospad) itd. - opracowanie informacji do przekazania turystom przed wycieczką - opracowanie informacji przekazywanych w trakcie wycieczki 4. Realizacja opracowanej wycieczki - przekazanie informacji przed wycieczką - pilotaż wycieczki Realizacja może odbywać się zarówno w grupie praktykantów jak i dla rzeczywistej grupy

	<p>turystycznej.</p> <p>5. Analiza zrealizowanych wycieczek</p> <p>6. Wnioski do treści katalogów turystycznych – propozycje opracowania katalogów.</p>
Metody dydaktyczne	praca w terenie (studia przypadku), kwerenda terenowa, praca własna, dyskusje konwersatoryjne
Forma i warunki zaliczenia przedmiotu – wymagania i system oceniania	Zaliczenie
Literatura podstawowa	<p>Mikos von Rohrscheidt, A. "Turystyka kulturowa. Fenomen, potencjał, perspektywy." <i>Gniezno: KMB Druk</i> (2008).</p> <p>Przeclawski K. (1999): <i>Turystyka a religie</i>, WSHGiT, Warszawa</p> <p>Dłużewska A. (2005): <i>Pilotaż w krajach odmiennych kręgów kulturowych – przykłady z krajów islamu, buddyzmu i hinduizmu</i> (w:) <i>Pilotaż i przewodnictwo- nowe wyzwania</i>, Kruczek Z. (red.), Proksenia, Kraków.</p> <p>Dłużewska A. (red.) (2011): <i>Nowe wyzwania edukacji turystycznej: turystyka w obszarach odmiennych kulturowo i przyrodniczo cennych. Turystyka osób niepełnosprawnych</i></p>
Literatura uzupełniająca (w tym portale internetowe)	<p>Arthur L.B. (1990): <i>Religion, Dress and the Body</i>, Berg, Oxford.</p> <p>Dąbrowski E. (red., 1957): <i>Religie świata</i>, PAX, Warszawa.</p> <p>Eliade M. (1996): "Sacrum i profanum". <i>O istocie religijności</i>, Wyd. KR, Warszawa.</p> <p>Kołodziejczyk A. (1979): <i>Rola elementów kultury w turystyce</i>, Instytut Turystyki, Warszawa.</p> <p>Przeclawski K. (1997a): <i>Etyczne podstawy turystyki</i>, Albis, Kraków.</p> <p>Tokarski S. (1987): <i>Jogini i wspólnoty: nowoczesna recepcja hinduizmu</i>, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław.</p>
..... data podpis prowadzącego przedmiot/ koordynatora przedmiotu*